

Titel: Blandinger. [No. 1-7 Lørdag 10. Oktober - 21. November 1772]

Citation: "Blandinger. [No. 1-7 Lørdag 10. Oktober - 21. November 1772]", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 18*, J.R. Thiele, 1772, s. 112.
Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_018-shoot-w2_018_001_p112_bZONE1516630/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 18

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

I. I den anden Deel af vore første Vers
"O Gud lad Christian og hans Underfaatter
Sin gode Engel, sin Belsignelse!
Lad Fjerde Friderichs Stamme i hans Datter
Hans kongelige Dyders Billede!"

finder han de første Stropher mystiske og begriber ikke Meningen, da han ikke ser hvort de skulde connectere. Hans Herte har da ikke sagt ham, at den høie Person, hvorefter Poeten taler, er en god Engel og en Belsignelse for Christian og hans Underfaatter? Hvo som haver nogen Følelse af denne Sandhed, vilde letteligen slævet sig til Meningen. Dog, at dette ikke kommer af en forskilt Eensfoldighed; men en virkelig Taabelighed, det råber han tydeligen ved at sætte til, at der er bleven udeladt et Verbum i Enden af Verset, hvilket han dog anser som en Licentia poetica. Ja, denne poetiske Frihed haver Poeten taget sig, da han ikke troede at skrive for Ignoranter: det Verbum som her er bleven udeladt, er beholdt. Men den samme Ellipsis, som De saa grant bemærke her, den kan De ikke see i de foregaaende Stropher? Hvorledes ere De kommen til Rette med Deres Cornelius Nepos, og Phædrus, (for ei at kyse Dem med Tacitus eller Petrus)? Hvor liden Meningen maa De have funden i disse meningsfulde Nutorer, naar De altid behøve en soleklar Connection og standfæ ved en hver Ellipsis!

2. Erfarenheds Forklaring over en Deel brugelige Ord anser han allene som satyriske Forklaringer paa nogle Ord. Uden at opholde os ved disse sidste tre Ord, som ere en jammerlig Igientagelse, maa vi allene spørge ham, hvorfor man ellers kan andsee denne Forklaring? Hvad anden Bemærkelse kan den have, end en sin Satyre? — Kære Hr. Recensent! De vilde sige noget, og vidste ikke hvad det skulde være.
(Fortættelsen følger.)